POKROK ZÁPADU.

Vychází každý čtvrtek.

Redaktor a vydavatel: Jan Rozický.

Předplatna

[illegible]

OZNÁMKY

[illegible]

"Pokrok Západu",
Omaha, Neb.
Office: 111. Farnam st.

Entered at the Post Office at Omaha, Neb., as Second Class Matter.

Omaha, Neb. 26. ledna 1882

Neštovice.

Neštovice byly odedávna nemocí obávanou, jak pro velkou úmrtnost nemocí tou postižených, tak pro stopy, které na zdravých zanechávají. Nemoc ta vyskytuje se ve spůsobu dvojím: osamotnělé, jednotlivé případy, v kterémž pádu nabývá velmi nebezpečná a hrozná, čili epidemicky, soudobě v mnoha pádech a v celých krajinách. V obou případech jest ale bez odporu nakažlivá. Dějiny vykazují četné případů, v kterých neštovice řádily skoro tak zhoubně, byť ne tak náhle, jako rána morová. Nynější století nevykazuje řádné tak zhoubné řádění neštovic, jako vykazují čtyry století předešlé. Ovšem že nemoc ta i v tomto století si bojných obětí vyžádala, ale ne tak hrozně jako v předešlých. To připisuje se jednak vynalezení očkování, jednak lepším zdravotním opatřením.

Zásada očkování pozůstává asi v následujícím: V krvi člověka nalezají se jisté látky, přístupné neb chytlavé nákaze neštovičné. Pakli že se uměným způsobem, očkováním, vyvodí nemoc ta, tedy se chytlavost těla pro nemoc tu otupí. Na myšlénku tu, praví se, že národové asiatští připadli dávno dříve než Evropané. Tak tvrdí se o Číňanech, že již před několika sty lety byl u nich v obyčeji jistý způsob očkování. Odpadávající strupy neštovičné prý kladli do nozder, kdež jemnou kůží jed neštovičný do krve přišel. Turci znali prý již očkování před 200 lety a manželka vyslance anglického v Cařihradě Wortley Montague, nechala prý tam své dítky očkovati r. 1718.

Všeobecně však v světě vzdělaném připisuje se vynalezení očkování anglickému lékaři Dru. Edw. Jenner, koncem minulého století. Tento shledal, že neštovice podobné lidským, vyráží se časem na vemenech krav ve velkých dvořích panství Gloucestershireského a že mezi lidem dvorů těch panuje náhled, kdo se těmito kravskými neštovicemi nakazil, že před nákazou neštoviční chráněn jest. Bádání a pátrání v tom směru naklonilo jej k těm samým náhledům a podniknul pak některé experimenty. Dne 14. května 1796 očkoval osmiletého James Phipps vezma k tomu účeli hnis z neštovic Sary Nelmass, která kravskými neštovicemi nakažena byla. Tomu následovaly zkoušky jiné a dva roky později uveřejnil výsledky těchto svých zkoušek, které osvědčily se prospěšnými. Očkování se pak rychle šířilo až převládl náhled, že jest do značné míry ochranou proti nákaze neštovičné.

V poslední doby objevili se mezi učenci i lékařskými někteří, jenž prospěšnost očkování nejen přímo popírají, nýbrž je i za škodlivé a nebezpečné vyhlašují. Dle tvrzení těchto, jsou četné důkazy, že očkovaní přece nákaze podlehli; ba což hůře, že očkováním mnohé neduhy, ba i ohyzdné nemoce v krev a tělo dítek zdravých přenášeny bývají.

O tom, kdo má pravdu, nehodláme ovšem rozhodovati. Nechť učenci sami tuto otázku rozhodnou. Však ze skušeností dosvádních soudíme, že mají spíše pravdu stoupenci Jennera. Jisto jest, že nákaza neštovičná nevystupuje od zavedení očkování v tak hrozné míře, jako druhdy o to již samo mluví ve prospěch očkování. Ovšem že i značnou skulinu a to nesou lepší opatření zdravotní mezi lidmi civilisovanými, však jsou příklady, které svědčí na hostině ve prospěch očkování. Tak ku př. jest známo, že neštovice kabylaty cizé kmeny Indiánů, však od zavedení očkování mezi nimi, ač o opatřeních zdravotních nemohlo býti ani řeči, nestáli tak mezi nimi. Statistika zavedená v Anglicku a Francii pak nám ještě dokazuje, že očkování jest do velké míry ochranou, že při neočkovaných tkví zárodek prudčí a vlk se nepovrhne vlce smrti, než u očkovaných. Konečně je den z hlavních důvodů pro očkování jest následující: Ten kdo neštovicemi jednou onemocněl, nepotíhá více té nákaze, nejpo případy takové jsou vzácné. Jestli jsou tedy neštovice skoro jistou ochranou proto opětovaní nákazy té, nikde očkování, neštovice snadné, dojista bývá aspoň částečnou ochranou, aspoň do jisté míry.

Námitka protivníků očkování, že toto nedovolí nemoc tu úplně odstraniti, vyvrací rationelně stoupenci Jennera tím, že očkování není všeobecné, nucené; a dále tvrdí, že očkování neochrání pro celý život, nýbrž že musí každých 7 — 10 roků opakováno býti; konečně, že jednotlivé případy onemocnění očkovaných lze i tím vysvětliti, že náchylnost jejich k nemoci té byla tak velká, že ani jedním očkováním odstraněna býti nemohla, — že totiž očkování neodstraniło úplně náchylnost tu. Co se možného přenesení nemoce očkováním týče, ta odstraněna v této zemi aspoň úplně, neboť nepoužívá se v takovém pádu ale látky "humanisované," totiž látky z neštovic lidských, nýbrž stále vyhledně jen látky původní, z neštovic kravských. Tato látka nabývá se očkováním mladého dobytka, čímž zanikl se výhradně některé osoby v různých státech, tak že to zvláštní odbor průmyslu tvoří. Používáním původní látky očkovací odstraněna jest hlavní námitka proti očkování a an máme před sebou patrným důkazů, že neštovice nyní nebádí tak zhoubně jako druhdy, musíme v tom shledávat důvod pro očkování. Když i připustíme, že očkování není ochranou úplnou, tedy přece jest ochranou částečnou do jisté míry; a pakli tomu tak, tedy měl by každý se nechat očkovati, zvláště v době nynější, an nemoc ta epidemicky vystupovati počíná.

Nerozumní písálkové.

Občas objeví se v časopisech našich dopisy, opíjvající chválou té které krajiny, tak že čtenář musí se domnívati, jestli to pravda, že kraj ten jest pravý ráj. Jindy zase od jiných dopisovatelů ten samý kraj haněn jest tak, že každý souditi musí o něm, že stvořen byl pouze za očistec pro hříšníky pozemské. Dopisy takové, zvláště druhu poslednějšího, vyvolávají často dlouhé a prudké spory dopisovatelské, které končí odtknutím dálšího místa pro spor se strany redakce, jinak by konce nevzaly. Ponejvíce týkají se spory tyto osad ve státech nových. Pro příklad připomínáme spor, jaký vedl se při zakládání osad Nibrarské a Dakotské a osady Slavanie. Právě nyní objevilo se opět několik dopisů podobných ve Slavii a Svornosti. Ve Slavii jakýsi písálek haní Nebrasku, jmenovitě Colfax Co., v Svornosti jistý krajan varuje před Trego Co. Kans. Ovšem že na obranu obou krajů chápou se četní dopisovatelé péra a vojna je hotova.

Máme za to, že spory tyto jsou zbytečny a že by jich nebylo kdyby dopisovatelé rozumněji si počínali, kdyby jedni pamatovali na to, že není vše zlato co se třpytí a druzí že žádná růže není bez trní. Tak jedni vyjedou na západ neb jih, vyhledat si domov nový. Jedou ovšem v nejpříjemnější době roční; jindy se to dobře necestuje. Přijedou na místo kde se jim zalíbí a usadí se. Dříve než seznali poměry, ponebí, dobré i špatné stránky kraje, píší již listy veřejné i soukromé, oplývající chválou, že člověk podivením se pozastaví, proč vlastně ten lákavý ráj, nyní právě objevený, zůstal tak dlouho nepovšimnutý a jak jen se mohlo šťastnému smrtelníku podařiti klíče k němu nalézti. Proč činí tak takový pisatel? Z chlebařství, ziskuchtivosti, jak tvrdí o něm třeba několik měsíců neb roků později jiný dopisovatel, jemuž se tam nelíbilo? Pravíme rozhodně nikoliv! Jedinou vinnou takového jest nerozvážnost. Vida kraj který se jemu líbí a hledě jen na lesknoucí se stránku, přehlížeje však neb nestaraje ovšem, kolik obyčejné prospětí rodákům svým, když je na výhody krajiny své upozorní. Další pobídkou k tomu jest zároveň přání, aby rozšířil tu onu jedinou Čech, nebo aby kol něho větší počet rodáků se usadil, tak by společnosky pospolu žíti mohli. Maje to na zřeteli, kreslí otázek barvami až příliš přízniveými.

Však jestli chybují takovíto dopisovatelé, chybují obyčejně dvojímo ti, jenž do krajnosti z druhé strany zabíhají. Chvalospěvy o té neb oné krajině dostanou se do rukou rozumných i nerozumných, rozvážných i nerozvážných, zkušených i nezkušených. Rozumný a rozvážný člověk dovede si i z upřílišeného popisu chybujícího obrazu o pravém stavu věci učiniti a z takových snad zhlédnuto, kterého, jenž by pak ale člověka od snad vyrábí. Naproti tomu nerozumný neb nezkušený člověk v neznalosti své představuje si přehnané zářivý obrázek ještě zářivěji než jak kraj ten byl a není divu že pak zklamání dosná. Dostal přijíti do ráje, zatím shledává se v pustině, z které by si teprvé sám svým přičiněním ráj učiniti musil. Tak jako toho kdo jej sem vyvábil dotkla se třeba příjemná jen jedna stránka krajiny a ten pak vše v příjemném světle vidí, tak onoho opět dotkne se nepříjemné třeba jen jedna stránka a on zírá na vše v světle nepříjemném; vše jest bídné, mizerné a nebude nikdy jinak. On to ví a basta!

Mohli by jsme na tucty vypočítati takových hanilů z minulých dob, kteří by dnes museli doznati, že si mýlili, velice mýlili a neb aspoň velice přehánili. Jestli nepíšeme se různé ony chvástání, dojista nesplníme se a větší míře zlo větší by hanilů. Pravdou je, že nic, není na světě bez chybičky a proto i každý kraj svou vadu má, tak jako přednost před jiným. Často pak to co jedno za přednost uznává, druhý za chybu považuje a tak ovšem v náhledech shodnouti se nemohou. Michigaňan neb Oregoňan řekne proti kraji západně od Missouri, že nemá dostatek lesů; zdejší osadník však právě to považuje za přednost a výhodu, an umožňuje mu lehké a rychlé vzdělání. Jihan honosí se svou zimou bez zimy; Severní Wisconsinan však právě to považuje za vadu a má raději hojně sněhu, aby mohl klády smýkat a nutné mrazy, o nichž myslí že jdou lépe k duhu atd. Všem se nelze zachovat, — ani člověk ani kraj. A jo to také dobře! Kdyby se měl jeden kraj všem líbit, snad by se tam všichni lidé z celého světa shrnuli a mohla by tam nastat zácpa jako v kostele sv. kříže ve Varšavě o vánocích, jen že snad větší a proto osudnější.

Psáti ještě nyní články "na ochranu" Nebrasky neb Kansasu, považujeme skoro za zbytečnost. Přes milion osadníků Kansasu a přes půl milionu osadníků Nebrasky dávají důkazů o tom, že mýlili se ti, kdož jmenovali ještě před krátkými 20 lety celou zamissourskou krajinu "velkou americkou pouští" a za druhou Saharu ji považovali; dávají důkazů, že mýlí se i ti všelicí hanilové dnešních dnů. Ovšem nechceme tím říci, že jedenkaždý z těch 1½ milionů osadníků v těchto státech je bohatý, šťastný, spokojený, ale tolik troufáme si tvrdit, že tu domohlo se zámožnosti v kratší době více chudých lidí, v poměru k celému počtu obyvatelů, než v kterékoliv jiné části Soustátí; že tu poměrně je méně nespokojenců než kdekoliv jinde. A ty dvě věci dojista nejsou bez svých dobrých příčin.

Dějiny politických stran ve Spojených Státech.

Oddíl VII.

Šestá administrace, 1809—1813. — James Madison president, George Clinton, náměstek. Devátý a desátý Congres.

Zápletky s Anglickem valně se rozmnožily po nastoupení nové vlády následkem buď mýlky se strany vyslance anglického v Soustátí, buď věrolomnosti vlády anglické. Brzy po nastoupení presidenta, sdělil mu vyslanec anglický, Erskine, že jest oprávněn svojí vládou, vzíti zpět nařízení námořnictvu anglickému škodlivá Soustátí. Na základě sdělení toho svolal Madison zvláštní zasedání kongresu ku dni 22. května 1809 a suspendoval zákon minulým kongresem přijmutý, kterým se obchodní spojení mezi Francií a Anglickem a Soustátím zapovídalo (Non-Intercourse Act) na tak dlouho jak Anglicko se týkalo. Zrušení toto mělo vejíti v platnost dne 10 června. K zrušení toto mu zákon sám právo dával. Kongres sešel se v určený den, maje republikánskou většinu v obou sněmovnách. V sněmovně poslanců zvolen znovu za předsedu Varnum. Zatím ale Anglicko ovrátilo svého zástupce a prohlásilo, že sdělení jeho presidenta bylo neoprávněné. Na to president novým prohlášením uvedl zákon zrušu zastavený opět v platnost. Federalisté vyhledali celou tuto záležitost za kůzl ve strany republikánů, vypotřebovaný na klamání voličů při příští volbě. Kongres ukončil se dne 28. června, an nebylo o čem jednati.

První pravidelné zasedání jednoletého kongresu zahájeno bylo dne 27. listopadu 1809. Republikánská většina byla tak velká, že každá předloha s níž vláda souhlasila prošla bez obtíže a bez velkého zápasu stranického, an opozice federalistická byla příliš nepatrná. Nástupce anglického vyslance Erskine požíval si vůči našemu sekretáři zahraničnímu tak zpupně, že kongres přijmul usnesení, v kterém jednání jeho prohlásil za nesnesitelné a žádal presidenta, aby styk s ním přerušil. Toto usnesení přijmuto bylo hlasy stranickými, — republikáni šmahem pro, federalisté šmahem proti. Mimo toto, bylo nejdůležitějším usnesením, aby zákon zapovídající obchodní spojení s Anglickem a Francií [Non-Intercourse Act] ustval v platnosti. Kongres odročil se dne 1. května 1810. Druhé zasedání téhož kongresu zahájeno bylo dne 3. prosince 1810. Francie mezi tím jednala tak dvojmyslně, že bylo v pochybnosti, zdali odvolala zákony na úkor plavby Soustátí neb ne. Republikáni vykládali si jednání Francie příznivě a odvolali Non-Intercourse Act na tak dalece jak Francie se týkal. President naléhal na Anglii, aby i ona odvolala svá opatření na úkor Soustátí, ale ona odepřela tak učiniti, vymlouvajíc se, že nemá důkazů, že by Francie byla podobně učinila. Proto zákon zmíněný zůstal vůči Anglicku v platnosti. V zasedání tomto učiněn byl pokus, obnoviti výsadu Národního Banku, který v r. 1791 obdržel výsadu na 20 roků. Největší odpor proti obnovení jevil se od výstředních republikánů, kteří, jak jsme hned z počátku ukázali, byli odpůrci směru centralisačního a výsadu pro národní bank považovali za protivnou směru jejich. Však bank měl i mezi nimy své přívržence, tak že návrh na obnovení výsady došel schválení v komisích a po dlouhé debatě poražen byl v sněmovně poslanců pouze většinou jednoho hlasu, v senátu pak pouze hlasem náměstka presidenta. Bank na to ovšem musil svoji činnost zastaviti. Kongres odročil se dne 3ho března r. 1811.

Dvanáctý kongres sešel se k prvnímu svému zasedání dne 4ho listopadu 1811. Republikánská většina byla nesmírně velká, ale mezi zvolenými bylo několik mladých, čilých, podnikavých mužů, kteří později stali se vůdci strany a kteří nyní usilovali o změnu směru strany. Až dosud bylo snahou Jeffersona a Madisona vyhýbati se možné srážce a válce s Francií neb Anglickem. Od roku 1803 do té doby zajato bylo válečným loďstvem oněch zemí přes 900 obchodních lodí amerických, však to tak málo, jako dříve popsané násilí v zálivu Chesapeake, nepovzbudilo vládnoucí stranu k odplatě stejnou měrou. S novými vůdci však stala se strana republikánská stranou válečnou. Henry Clay z Kentucky zvolen byl za předsedu sněmovny poslanců. W. H. Crawford z Georgie v senátu a John C. Calhoun z jižní Karoliny v sněmovně poslanců byli uznanými vůdci strany v kongresu. Od dosavadní šetrnosti a spořivosti z dob Jeffersona bylo upuštěno a přípravy k válce započaly vzdor odporu federalistů a nerozhodných republikánů. Prošly zákony na zvětšení armády, zřízení zemské obrany a vypravení i rozmnožení loďstva. Presidentu dáno na srozumněnou, že nominace jeho k druhé lhůtě závisí od toho, jestli bude nakloněn válce; pakli ne, že obdrží nominaci De Witt Clinton z New Yorku. Pod nátlakem tímto povolil president a byl znovu nominován v obyčejném kauku republikánských členů kongresu; za náměstka jmenován Elbridge Gerry z Massachusetts. Clinton byl rozhořčen nad takovýmto šachrováním s nominací a jsa zvolen legislatorem státu New Yorku, prohlásil se za kandidáta Federalistů, doufajíc těšiti z rozteřky republikánů, an-nesh se podporovati Clintona za presidenta a nominovali Jared Ingersolla z Pennsylvanie za náměstka.

(Pokračování.)

Novinky z New Yorku.

— Náš soudci v Brooklynu mají divokému komedii, která se vlny ať kde mnohle přítomti nelíbí zase v Brooklynu. Když se chýlil starý rok ku konci a v sím 1. Gladstonal nástěnné ruky, tu pánové radní ukázali se svého ducha jaké nálik vyšlíti, mnohoti se dělo. Příležitost se naskytla. Jedna společnost hodlá stavěti pro nejbližší obchodní ulici zvýšenou dráhu, o kterýžto pro jekt se pánové radní velice "zajímali", několi obyvatelstvo proti tomu stůl repetalo. Na zákonku roku přijato v městské radě usnesení, kterým se vyhrovalo žádosti zmíněné společnosti, ale mayor Howell dal na to veto. Veto. Když se pronesla to městská rada navrhoval mayorovi chce veto jeho přehlasovat, vyzvedmut od okresního soudu dekret, který zapovídá městské radě dělat v té věci jednání. Leč pánové radní, z nichž snad většina sestává z majitelů kořalen, berou a tím podobných dotazů, se o soudní zákaz mnoho nestarali, nýbrž v poslední den starého roku a jejich dlaňovitá odhodlali zvítězit si usnesení při zavřených dveřích, aby nikým nemohli býti vyrušeni, a přehlasovali veto mayorovo. Myslili si, že mají už vyhráno, ale soud to nebral na tak lehkou váhu, nýbrž vydal zatýkače na všechny radní, kteří proti zákazu jednali. Tak se jich 12 dostalo do vězení, odkudž ovšem byli hned vytejováni. V sobotu odpoledne bylo s nimi pečlivení. Dva z nich byli z obžaloby propuštěni, ale z ostatních 15 odsouzen byl každý k pokutě $250 a k vězení 10 až 30 dnů, dle toho jak si to kdo zasloužil. Radní odvolali se z toho rozsudku k vyššímu soudu.

— Utvořila se zde společnost na přivádění plynu přímo z dolů pennsylvánských. Tam někde kde jsou bohaté uhelné doly, které by stačily alespoň pro příštích 40 roků zásobovati plynárny potřebným uhlím, má se zařídit kolosální ten podnik. Úspora na dovozu za uhlí z dolu až do New Yorku, lacnější práce, větší vydatnost čerstvého, nezvětralého uhlí, to vše by muselo vynášeti společnosti nesmírné sumy peněz. Plynárnické společnosti v Novém Yorku i jiných městech kam by se nový plyn dovádět, musely by přijíti kapitál a nebo udělati s novou společností "pool" a tak by k petrolejovému monopolu přivtělili se i plynový. Kapitál nové společnosti ustanoven je na 25 milionů dolarů, hlavní roura do New Yorku vedoucí má měřiti v průměru šest stop a na celé cestě mají zřízeny býti pumpovací stanice, jako to je při olejovodech. Se společností staví tunel pod Hudsonem z Jersey City do New Yorku už se vyjednává stranu přenechání částě tunelu pro plynovod.

— V sobotu večer naplněna byla velká koncertní síň Chickering Hallu na 5. avenu irskými vlastenkami, které náležejí k dámské pozemkové lize čís. 25. Program večer, sestával z hudby a zpěvu, předčítání, řečnění a allegorické činohry, sepsané k tomu účelu od pana Ryana. Drama sestávala ze dvou výstupů, jeden znázorňoval Irsko pod anglickou vládou, druhý pod úplnou samosprávou. Karaktery, které v dramě vystoupily jsou tyto: Erin (Irsko), Britania (Anglicko), Columbia (Soustátí), Pozemková liga, Vyhnaná matka, Sestry dobročinnosti, Nájemník, pán půdy, šerif a policie. Děj drámy jest ten, kterak pozemková liga za pomoci Spoj. Států osvobodila Irsko od jařma anglického. Kdykoli učiněna byla zmínka o Parnellovi neb pozemkové lize, vypuklo shromáždění v bouřlivý jásot, který dostoupil vrcholce, když paní Parnellová, matka slavného agitátora objevila se na řečništi. Poněvadž přítomné dámy patří do nejvyšší společnosti novyorské, může se uzavříti že v boji za svobodu Irska důstojně se vše, co irským se zove, bez rozdílu postavení. Zajisté krásný to příklad ryzého vlastenectví!

— Právě nyní se zdržuje v New Yorku jedna německá šlechtična, paní "von Koerber", která se zanášel plánem importovati sem německé děvčata a provdávati je za německé farmáře na západu, kde prý je tak veliká nouze o ženy, že musejí zůstávati mužští nežnati. Paní von Koerber má namířeno hlavně na dřevnické dcerky, které majíce poměrně dobré vzdělání a vychování neradi jdou na výdělek do továrny, nemajíce ale žádného věna, velmi těžko se provdávají. Postavení takovýchto dívek, jimž v Kutné Hoře říkají "ficinky" je možno-li ještě horší a politování hodnější nežli ono továrních dělnic, poněvadž jim falešný stud a společenské předsudky brání živiti se prací rukou svých. Paní Koerberová chce takovýmto děvčatům zjednati zaopatření v Americe. Pro svůj plán získala prý i kníže Bismarka a korunní princezna německou, a zde promluvil nestal německé dámy. V New Yorku a v Berlíně zřízeny budou dotřední jednatelny.

— Statistika přístavu novyorského za uplynulý rok obsahuje mnoho zajímavého. Z přístavů mimoamerických připluto sem 6879 lodí, z nichž bylo 4766 (1976 parníků) amerických, 614 norských, 503 německých (211 parníků), 408 italských a pouze 165 rakouských. Pobřežních lodí přišlo do New Yorku celkem 12,507 lodí, z nichž 3011 parníků. Celkem zakotvilo v přístavu 19,386 lodí. V porovnání s předešlým lety zůstává si počet ten stejný, to a pomalu se ještě množí, což se vysvětluje tím, že velké parníkové vytlačují nevelké plachetní lodě z oběhu.

— Ve zdejší vlasti Tomto nabízí se přímost 41 vrahů a kandidátů lithoše. Čtyři z nich jsou Italové.

— Dle pečlivě vypočítaného censu z roku 1881 žije New York 1,906,000 obyvatelů, z nichž 43 procent je narozeno v cizině. Cizinců je zde asi 19,000, Irů 199,000, Němců 158,000, Čechů 9000. Rakušanů (mezi nimi se mohlo zapsati i mnoho Čechů) 8148. Přes 10 roky nepřibráno v N. Y. Čechů pouze 1407. Dle počtu trefilo zde bodou národnost, podlaží 9 se Irsant, Angličan a Němcové co samostatná národnost. Roku 1856 žilo New York pouze 1000 obyvatelů, z nichž sto roků později tepre 19,000, za zvláštních do století 60,000, r. 1890 už 120,000, r. 1840 312,000, r. 1850 už přes pří milionu, 30 roků později zbora ro 1 milion a nyní zbora 1½ milionu. Přijde li to tímto spůsobem ještě sto roků, pak by to přírodě N. York na 19 milionů, což se zdá naprosto nemožné. Ale co je v 19. ba dokonce v 20. století nemožným!

— Kdo ty to byl kdy věděl, že New York bude mocen některé potraviny přivážeti z Evropy, jako se to děje letos. Celé náklady brambor přichází sem z Irska, klárkového zelí z Německa a fazolí ze Sicilie. Sud kyselého zelí který koní přišel na čtyry dolary stojí letos $12 až $15.

— "Tajný lid naturalistů" toť jmeno kurioního spolku který byl založen od dra. Louliee a v jeho síni odbývá svojí první schůzi. Síň byla divně vyšperkována. Zdi jsou pomalovány všelikými anatomickými obrazy, stoly a sklině pokládány jsou lebkami a kosti.

— Do dílnovny hasičského sboru přišla v jednom z posledních dnů jakási žena s dítkem na ruce a požádala superintendenta aby se o to postaral by hasičský sbor přijal jejího malého synáčka se vrátil. Poněvadž otec jeho je členem hasičského sboru ale zdráhá se o něj se postarati. Úředník nechtěl o tom ani slyšet. Vítá škoda. K "Marjánce matce pluku" druhli by se "Charley syn hasičského sboru".

— Přední občané státu New Jersey nemálo se horší, že Freliughausen člen kabinetu presidenta Arthura, nepřijal pozvání k banketu na počest jeho od prvnějších pořádaného. Bodří Jerseyané zakládají si velice na tom, že malinká zemička jejich zastoupena jest v ministerstvu občanem, jehož předkové až do pra-pra-pradědu, reverenda Johna Frelinghausena zaujímali v státu přední postavení. Celý stát se chystal k velkolepé ovaci nynějšímu ministru ale teď je po všem. Úředníci kteří chtěli při té příležitosti panu ministru se představiti a připomenouti mu jak velice je jim zavázán, jsou prý zoufalstvím celí bez sebe.

— Lošský nedostatek pitelné vody, který New York zastihl, přimět guvernéra, že ve svém poselství k sněmovně vyzývá tuto aby uvážila, zdali by pro New York neměl se pořídit nový vodovod, který by postačil pro všecky potřeby. Zároveň odporučuje, aby stavba svěřila se zkušeným mužům tak aby podnik ten nezvrhnul se v politický čachr a těch 15 neb 20 milionů jež podnik ten vyžadovati bude nesplynuly do kapes politických šejdířů.

— Z téhož poselství guvernéra Cornella vysvítá, že počet dítek obecné školy navštěvující zmenšil se o celých 10,000 až obyvatelstva přibývá. Je patrno, že dítky do školy povinné posílány jsou do práce. Platí-li to mezi jinými národnostmi, platí to též o nás. Nejeden český otrhánek potlouká se po ulicích ve společnosti mladých darebů, na místo co by měl choditi do školy a nejedno dítko které ještě škole neodrostlo potahováno jest k nezdravé práci, prý aby nezvlečelo.

— Jedenáctý německý pluk národní obrany chtěl následovati příkladu jiných amerikánských pluků a proto zaopatřil si polního kaplana a uložil mu aby se ohledl po nějakém kostele, kde by mohl pluk jednou v roce odbývati parádní pobožnost. Leč všude dáno bylo jim kolem, poněvadž prý pluk sestává ze samých socialistů, nevěrců a podobných bezbožníků. Zármutek důstojníků byl veliký, což je ale pobádalo tím k větší činnosti. Konečně přece našli jeden nepatrný kostelík, jehož pastor se uvolil, jednou v roce jim ho postoupiti ale jen pod tou podmínkou, když polní kaplan předložil mu kázání k posouzení zdali neobsahuje nějaké kacířství. Lieb' Vaterland magst ruhig sein.

— V nedalekém Newarku řádí zákrt v pováděvé mlíce. V minulém týdnu zemřely v jedné rodině během 14 hodin 18 dětí, v stáří 3, 9 a 17 roků.

— General Hancock, propadlý kandidát demokratů pro úřad presidenta těší se vzdor tomu velké oblibě u přátel i politických nepřátel. Osobdy mu dávají generálové státu New Yorku na počest banket v restauraci Delmonico. Mezi přítomnými byli i generálové Robinson a Curtiss, z nichž první ztratil ve válce nohu, druhý jedno oko.

Pepsin, rebarbora, mužíček a heřmec

jsou hlavní součásti Bourneovy Pepsin Tonic. Zkuste tento osvědčeného lék proti nestravitelnosti a bolestem vyhlášení. Na prodej u všech lékárníků v Omaha.

PREMIE PRO ROK 1882.

[illegible]

Zdarma

[illegible]

Česko-Am. Kuchařka,

[illegible]

Kalendář Našinec

[illegible]

Gustav,

[illegible]

Srbská kněžna v harému,

[illegible]

Prof. Lad. Klácel,

[illegible]

Jan Hus,

[illegible]

Jan Žižka,

[illegible]

James Abram Garfield,

[illegible]

Pohled na Omahu,

[illegible]

Seznamu knih.

Kdo vše své jedno knihu pod jedním číslem uvedenou, tedy všechny dohromady jedno předplatí.

1.) ROMOŘI LASMAN, románu od Karlénové, 400 stran, cena 60 centů.

2.) NEVĚSTA Z ORSKÉ HORY, románu od Karlénové, 320 stran, cena 50 centů. — SVĚTNÍCKÝ ABRYŠOVÉ, románu od Karlénové, 274 stran, cena 50 centů.

3.) PAVEL VERNYNG, románu od Karlénové, 400 stran, cena 50 centů.

4.) RODINA V VÚDOLÍ, románu od Karlénové, 130 stran cena 25 centů. — ZÁSTUPCE, románu od Karlénové, 304 stran, cena 50 centů.

5.) DOZMANNÁ ŽENA, románu od Karlénové, 318 stran, cena 50 centů.

6.) BŮŽE TYSTELKNÁKÁ, románu od Karlénové, 300 stran, cena 50 centů.

7.) SOUKOMENCI, románu od Karlénové, 408 stran, cena 50 centů.

8.) STAŘENY SŇATEK, románu od Karlénové, 120 stran, cena 25 centů. — VALDEMAN KLAIN, románu od Karlénové, 171 stran, cena 30 centů. — SESTRA A BRATR, povídka od F. Tondr, 88 stran, cena 15 cts.

9.) BURSOVNÍ ŠPEKULANT, románu z franc. od A. De Lavergne, Vítězi, 256 stran, cena 50 centů.

10.) NÁBUŽIVOSTI, románu od Ž. Švarcové, 174 str., cena 30 centů. — POVÍDKY ZE ŽIVOTA, od F. Š., 192 str., cena 30c.

11.) OPUŠTĚNÉ, románu od Ž. Švarcové, 210 stran, cena 30 centů. — OSTAPEK, románu ze života polských emigrantů, 186 str., cena 25c.

— PENÍZE A DUCH, americký román od Ruppiusa, 294 stran, cena 30c.

12.) TAJEMSTVÍ LADY AUDLEYOVÉ, románu z angl. od Braddonové, 346 str., cena 60c.

13.) KNIHA PRO HOSPODYNĚ, od dr. J. Lomicha a j., 392 str., cena 50 centů.

14.) MATKA, VYCHOVATELKA DÍTEK, prospěšné rady rodičům od Tesaře, 96 str. cena 15 cts.—SEDM HŘÍCHŮ, od dr. J. Palackého, 48 str., cena 20c.

15.) OBRAZY Z DĚJIN NÁRODŮ STAROVĚKÝCH, od prof. J. Šafránka, 144 str., cena 50c.

16.) TUŽBY VLASTENECKÉ, epištoly, dvahy a básně V. Vlčka, 278 str., cena 65c.

17.) VČELAŘENÍ, sepsal I. Uhlíř, včelař, 252 str., cena 65 centů.

18.) VZORNÉ DÍTKO, sbírka básní, 232 str., cena 60c.

Kterýkoliv z těchto výše uvedených spisů obdrží každý předplatitel, kdo na rok předplatí, zdarma. Následující spisy poskytneme co premii proti malému doplatku:

19.) NOC NA JEZERU BULARSKÉM, románu od Karlénové, 1320 str., cena $2.00, poskytneme za doplatek $1.00.

20.) PANENSKÁ VĚŽ, román od Karlénové, 760 str., cena $1.00, poskytneme za doplatek 50c.

21.) PORUČNÍK, román od Karlénové, 796 str., cena 75 centů, poskytneme za doplatek 25 centů.

22.) POUSTEVNÍK NA SKÁLE SVATOJANSKÉ, román od Karlénové, 760 str., cena 75c., poskytneme za doplatek 25c. centů.

23.) BEZEJMENNÉ, románu z anglického od Collinse, 580 str., cena 75c., poskytneme za doplatek 25c.

24.) NAUKA O ÚČETNICTVÍ, od J. Fidlera, 214 str., cena $1.00, poskytneme za doplatek 25c.

25.) ZÁKLADOVÉ PORODNICTVÍ pro lékaře, od Dr. Čeňka Sklíka, se 130 vyobrazeními, 558 str., cena $3.50, poskytneme za doplatek $2.00.

Kterýkoliv ze spisů těchto poskytneme též každému předplatiteli za cenu při něm uvedenou.

Libuše.

Jako po všechny předcházející roky, máme opět letos zásobu románů vydávaných spolkem LIBUŠE a více báječ I. II. III. IV. V. IX a X. Každý báječ, díl ročník, obsahuje 6 až 8 svazků 1000 až 1300 stranek velmi dojemných a poučných románů. Až dosud poskytovali jsme knihy Libuše všem kteří se předplatili, za nepatrný doplatek 80 centů, letos však

snížili jsme cenu na 60 centů za báječ,

tak že při báječích 6 sešitových přijde každý sešit, majíc průměrem 200 stranek, na poukytch 10 centů, a při báječích 8 sešitových na 7½ centů. Zároveň, aby jsme našim předplatitelům poskytli příležitosti, lacino knihovnu si zřídili, poskytneme každému 1 více báječ za tu cenu.

Pro neodběratele, neb ty kteří předplaceno nemají, obnáší cena báječ Libuše $1.00.

Opisů báječ které na skladě máme jest několik dosíti:

Ročník II: LAMPÁŘOVA SCHOVANKA. Americký román od M. Kummingsové, 3 díly. — VDOVA A DĚTI JEJÍ. Román od Žofie Švarcové. ZE ŽIVOTA ŽENSKÉHO. Výbor spisů Otilie Wildermuthové. — SLEČNA Z MALPŘÍHU. Novela z francouzského od Jindřišky Armandové. — Celkem 6 svazků, obsahujících 1140 stran.

Ročník III: SVĚŘENSKÝ STATEK. Román od Emilie Flygaré-Karlénové, 4 díly. — JINDŘICH DUNBAR. Román ze života, 4 díly. Celkem 8 svazků, obsahujících 1180 stran.

Ročník IV: TEN PRAVÝ, ROMÁN od M. Žofie Švarcové, 4 díly. — SKJUTSKÝ HOCH. Román od Emilie Flygaré-Karlénové, 3 díly. Celkem 6 svazků, obsahujících 1044 stran.

Ročník V: JANE EYRE, SIROTEK LOWOODSKÝ, 4 díly. ŠLECHETNÝ ŽIVOT, 3 díly. — Celkem 6 svazků, obsahujících 1096 stran.

Ročník X: TŘÍŠTĚ ŽIVOTA, román z anglického od Will. Makepeace Thackeraye. Přeložil V. E. Masák, 3 díly, 6 svazků, obsahujících celkem 1094 stran.

Těm

kdož by nepřáli si kalendář neb jiný z premií uvedených a měli by raději místo něj románek "Libuše" poskytnut bude tento za doplatek pouhých 10 centů.